

[Annelise Gotfredsen]

og for øvrigt forekommer vold jo også i velhavende miljøer, men nok mere i det skjulte.

Opdragelse er først og fremmest hjemmenes opgave, men også skolen har et stort ansvar. Jeg tror, meget kan slås i stykker hos et menneske ved, at det enten selv bliver mobbet eller uantastet får lov til at udøve mobning. Her har de vagthavende lærere i skolerne også et meget stort ansvar.

Men der ligger jo også forebyggelse i, at den begåede forbrydelse mødes med samfundets misbilligelse i form af effektive sanktioner. Der er ikke tale om, som nogle ynder at udtrykke det, og som overraskende for mig også hr. Bernhard Baunsgaard nu her i dag siger, at det er for at tage hævn over forbryderne. Retsbevidstheden kræver, at alvorlige forbrydelser imødegås med en alvorlig straf.

Over en årrække er der sket en lang række liberaliseringer ikke blot over for berigelseskriminalitet, men også over for voldsforbrydelser. Over samme årrække er forbrydelseernes antal steget og volden blevet grovere.

Jeg har understreget den stramning, vi foretog i forrige samling med varetægtsfængsling, og jeg kan også nævne de led i stramningerne, som nu ministeren har bebudet med henblik på en revision af strafferammerne. Også et forslag om skærpelse af våbenlovgivningen er naturligt, og det forstår jeg vi kan få et bredt flertal for.

Politiet har en væsentlig opgave i kriminalitetsbekæmpelsen. Det er et ubehageligt og ofte farligt arbejde at skride ind over for kriminelle forhold. Politiet gør i disse år en stor indsats og skal have al den opbakning, der er nødvendig, for at de kan gøre deres arbejde overalt. Der må naturligvis ikke være enklaver eller områder, hvor der kan finde ulovligheder sted, uden at politiet har mulighed for at skride ind.

Jeg finder det helt unaturligt, når man fra nogle sider taler om, at politiet foretager unødvendige konfrontationer. Konfrontationen ligger i den ulovlighed, den krænkelse af lov og orden, samfundets eller privates ejendom udsættes for. Det er lovbruderne, der foretager konfrontationen med samfundet og de lovlydige borgere, og politiets indsats er det naturlige forsvar, der skal være mod en sådan kriminalitet.

Det må naturligvis ikke forekomme, at områder af borgernes naturlige og sædvanlige livs-

førelse i kortere eller længere tid kan forhindres, og jeg er tilfreds med, at ministeren nu oplyser, at politiet vil intensivere indsatsen overfor BZ-husene og Christiania. Jeg forstår det sådan, at denne kriminalitet ved en sådan indsats kan nedbringes væsentligt og give tryggere forhold for de omkringboende borgere. Men det er rigtigt, at det i sig selv virker demoraliserende og krænkende for retsbevidstheden, at vold og kriminalitet faktisk gødes ved, at disse områder tolereres, og at forebyggelsen tilsvarende hindres.

Hvad særlig angår de unge kriminelle, er jeg overbevist om, at en tidligere indsats i form af skærpede sanktioner vil være af gavnlig virkning. Der gives i alt for mange tilfælde tiltalefrafald og betingede domme, og man har ofte hørt politifolk citere, at de unge har sagt, at når de endelig fik en frihedsstraf, troede de ikke, der ville ske noget, fordi de så mange gange før ikke havde mærket nogen egentlig sanktion. Jeg tænker her på muligheden for særlige sanktionsformer som samfundstjeneste, som jeg ønsker udvidet i skærpene retning, nat- og weekendfængsel eller i hvert fald en form, så de på et tidligt tidspunkt er klar over, at kriminelle handlinger får mærkbare følger.

Dernæst vil jeg gerne omtale de ganske unge, der er under den kriminelle lavalder. Dem har politiet jo ikke mulighed for at lave statistikker om, men man har nogle steder en følelse af, at kriminaliteten eller lovbruddene inden for denne gruppe har været stærkt stigende. Disse unge skal man naturligvis ikke kriminalisere og sænke lavalderen for eller sætte i fængsel, men man kommer også til at gribe ind over for disse unge og foretage sig noget, så de forstår faren og alvoren ved at overtræde lovgivningen og begå forbrydelser. Det mener jeg kan blive helt nødvendigt.

For det enkelte offer, som bliver angrebet voldeligt på en eller anden måde af en ung forbryder, er det jo egentlig ligegyldigt, om den pågældende er 14 eller 18 år.

Volden er et stort problem, og vi føler det selv og ængstes ved, hvordan det vil gå vore børn og børnebørn. Jeg finder, at de mange diskussioner om problemet er helt nødvendige, og jeg tror, at de i sig selv er medvirkende til at danne forebyggelse. Og jeg ser frem til de bebudede lovforslag fra regeringens side – ikke at de kan løse problemet, for der skal en større og